

МЕТОДИ АКТИВІЗАЦІЇ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ
Литвиненко І.І., Лях Б.Г., Самчук В.В., Сичов Ю.І., Кучеренко Н.С.
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків

Сучасний етап розвитку освітніх технологій, розвитком яким є перш за все різнобічна інформаційна насиченість навчальної інформації та соціально-технологічний прогрес. Нові методи навчання дозволяють студенту надають можливість по отриманню знань, умінь або їх вдосконалення, дозволяє сформуванню інтелектуальні, культурні, духовні, соціальні, економічні цінності.

Однією з основних умов, що визначають успішність навчання, є дотримання дидактичних принципів активності і свідомості студентів у навчальному процесі.

На даний час з метою активізації розумової діяльності студентів застосовують активні методи навчання, одним із яких (найбільше широко використовуваним) є проблемні методи навчання. Перевага методу проблемного навчання полягає в тому, що студенти стимулюються до активної розумової діяльності. Цей метод сприяє максимальному розвитку творчого мислення, привчає студентів вдумуватися в сутність явищ, шукати взаємозв'язок між ними, формулювати висновки як теоретичні положення тощо.

Під проблемним навчанням розуміють психолого-дидактичний принцип, що полягає в організації перед студентами проблемних ситуацій, усвідомленні, «сприйнятті» і розв'язанні цих ситуацій у процесі спільної діяльності студентів і викладача при максимальній самостійності перший і під загальним направляючим керівництвом останнього. Основна суть проблемного навчання зводиться до того, що ставиться задача: навчити студента навчатися; для сприйняття і засвоєння навчального матеріалу задіється не тільки пам'ять, але і мислення студента.

Центральним, основним поняттям проблемного навчання є проблемна ситуація – особливий психічний стан студента, що супроводжується почуттям інтелектуального (розумового) утруднення, що вимагає від нього самостійної пізнавальної активності для виходу з цього стану.

У зв'язку з цим виникає питання про необхідність процесу навчання з визначеною сукупністю принципів, виконання яких гарантовано забезпечує активізацію розумової діяльності студентів у процесі навчання, максимальна їх самостійність при розв'язанні практичних задач, формування в них умінь і прагнення до самоосвіти і саморозвитку.

На думку викладачів має місце при забезпеченні сприятливих умов по активізація розумової діяльності студентів наступне: підготовленість студентів до сприйняття навчальної інформації; зрозумілість-доступність для студентів навчального матеріалу; прагнення студента в самостійній роботі; участь студентів в ігрових учбово-практичних ситуаціях; проведення ділових ігор, максимально наближених до професійної діяльності тощо.